Sag 76/88 R

Éveline La Terza
mod
De Europæiske Fællesskabers Domstol

»Særlige rettergangsformer — tjenestemænd — foreløbige forholdsregler — tjeneste på halvtidsbasis«

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Anden Afdeling den 23. marts 1988 1741

Sammendrag af kendelse

Særlige rettergangsformer — udsættelse af fuldbyrdelsen — foreløbige forholdsregler — betingelser herfor — alvorlig og uoprettelig skade — »fumus boni juris«
(EØF-Traktaten, art. 185 og art. 186; procesreglementet, art. 83, stk. 2)

KENDELSE AFSAGT AF FORMANDEN FOR DOMSTOLENS ANDEN AFDELING
23. marts 1988 *

I sag 76/88 R,

Éveline La Terza, tjenestemand ved Domstolen, ved advokaterne Victor Biel og Aloyse May, Luxembourg, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat May, 31, Grand-Rue,

sagsøger,

* Processprog: Fransk.

mod

De Europæiske Fællesskabers Domstol, ved personalechef Francis Hubeau som befuldmægtiget og med valgt adresse i Luxembourg hos personalechefen, Weimershof,

sagsøgt,

angående en begæring om forløbige forholdsregler som følge af, at sagsøgeren har fået afslag på en anmodning om at kunne gøre tjeneste på halvtidsbasis,

har

FORMANDEN FOR ANDEN AFDELING

i henhold til procesreglementets artikel 9, stk. 4, og artikel 96

afsagt følgende

Kendelse

1 Sagsøgeren, Éveline La Terza, blev den 15. juni 1973 ansat som hjælpeansat ved Domstolen og fastansat som tjenestemand i lønklasse C 3 den 1. maj 1974. Den 1. januar 1978 blev hun forfremmet til lønklasse C 2 og derefter til C 1 den 1. juli 1984. Hun er ansat i Biblioteks-, Forsknings- og Dokumentationsdirektoratet.

2 Sagsøgerens ægtefælle er tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber i Luxembourg og er netop blevet udnævnt til chauffør. Hans arbejdstider er uregelmæssige med fravær fra hjemmet undertiden i flere dage. Sagsøgeren har to børn på 12 og 9 år.

3 Den 24. oktober 1984 indgav sagsøgeren en anmodning om at kunne gøre tjeneste på halvtidsbasis fra den 1. januar 1985, da hendes tilstedeværelse i hjemmet var uundværlig af hensyn til pasning og opdragelse af børnene, som på det tidspunkt

var 6 og 9 år. Domstolens administration afslog den 15. november 1984 anmodningen under hensyn til, at tjenstlige krav ifølge de berørte afdelingschefer stillede sig i vejen for en imødekommelse, samt at spørgsmålet kunne tages op på ny, såfremt det var muligt at forflytte sagsøgeren til en anden afdeling. Domstolens administration ændrede imidlertid sin afgørelse og gav fra den 1. april 1985 tilladelse til, at sagsøgeren kunne gøre tjeneste på halvtidsbasis.

4 Denne tilladelse blev forlænget to gange, senest til den 31. december 1987. I forlængelsen for året 1986 anførte Domstolens administration, at »det er usikkert, om yderligere forlængelser af tilladelsen til tjeneste på halvtidsbasis vil kunne gives«.

5 Den 8. oktober 1987 anmodede sagsøgeren om forlængelse af tilladelsen til tjeneste på halvtidsbasis for kalenderåret 1988. Personaleafdelingen afslog dette ved afgørelse af 13. november 1987, hvorved det anførtes, at tjeneste på halvtidsbasis i henhold til tjenestemandsvedtægtens artikel 55a klart skal være i institutionens interesse, og at »ansættelsesmyndigheden, da sagsøgerens overordnede er af den opfattelse, at forlængelsen af tilladelsen vil kunne medføre forstyrrelse i afdelingens arbejde, har fundet, at ansøgningen ikke er således begrundet, at den bør nyde fremme«.

6 Sagsøgeren indgav den 28. januar 1988 en klage i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 2, over denne afgørelse, idet hun henviste til, *at* ønsket om tjeneste på halvtidsbasis skyldtes hensynet til børnenes fremtid, *at* en tilladelse ikke ville kunne forstyrre afdelingens arbejde, og *at* afslaget på anmodningen var utilstrækkeligt begrundet.

7 Den 9. marts 1988 anlagde sagsøgeren sag til prøvelse af personaleafdelingens afgørelse af 13. november 1987.

8 Ved dokument indgivet til Domstolens Justitskontor samme dag har sagsøgeren fremsat begæring om foreløbige forholdsregler, idet der er nedlagt følgende påstande:

a) gennemførelsen af afslaget på sagsøgerens anmodning udsættes indtil videre, og

b) det statueres, at den tidligere givne tilladelse til tjeneste på halvtidsbasis fortsat gælder mellem parterne, indtil der afsiges dom i realiteten,

c) afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

9 Sagsøgte har indgivet skriftligt indlæg den 21. marts 1988. Da parternes skriftlige indlæg indeholder alle de oplysninger, der er nødvendige til at træffe afgørelse om begæringen om foreløbige forholdsregler, har der ikke været anledning til at indkalde parterne til mundtlige forhandlinger.

10 Som begrundelse for begæringen om foreløbige forholdsregler har sagsøgeren henvist til sin sociale og familiemæssige situation og har anført, at enhver forhaling af afgørelsen i sagen, uanset dennes udfald, kan få uoprettelige følger, både for sagsøgeren og børnene.

11 Sagsøgte har nedlagt påstand om, at begæringen ikke tages til følge, hvorved det anførtes, at der ikke foreligger omstændigheder, som godtgør uopsættelighed, og at betingelserne for at træffe foreløbige forholdsregler ikke er til stede.

12 Med hensyn til uopsætteligheden har sagsøgte henvist til, at denne ikke foreligger, da sagsøgeren ventede næsten toogenhalv måned, før spørgsmålet blev indbragt for Domstolen.

13 Til betingelsen om, at nødvendigheden af at udsætte gennemførelsen af den anfægtede afgørelse umiddelbart skal forekomme berettiget, har sagsøgte gjort gældende, at bestemmelserne i vedtægtens artikel 55a og bilag IVa giver ansættelsesmyndigheden et vidt skøn. Den skal træffe sin afgørelse under hensyn til, at en tilladelse til tjeneste på halvtidsbasis er et undtagelsetilfælde, de bevæggrunde, som tjenestemanden har fremført, og institutionens interesse. Der må ligeledes tages

hensyn til, at sagsøgeren er indplaceret i kategori C's højeste lønklasse, og at hun skulle kunne påtage sig visse koordinations- og tilsynsfunktioner. Ydermere vidste sagsøgeren, at de overordnede havde fundet hendes tjeneste på halvtidsbasis problematisk for tilrettelæggelsen af arbejdet og klart ikke kunne være i institutionens interesse.

14 Det bemærkes, at sagsanlæg ved Domstolen i henhold til EØF-Traktatens artikel 185 ikke har opsættende virkning. Domstolen kan dog, hvis den skønner, at forholdene kræver det, udsætte gennemførelsen af den anfægtede retsakt. Domstolen kan ligeledes i henhold til Traktatens artikel 186 i sager, der er indbragt for den, foreskrive de nødvendige foreløbige forholdsregler.

15 I medfør af artikel 83, stk. 2, i Domstolens procesreglement er fremme af en begæring om foreløbige forholdsregler betinget af, *at* der foreligger omstændigheder, som medfører uopsættelighed, og *at* der er fremført grunde, hvorefter sådanne forholdsregler umiddelbart forekommer berettiget.

16 Ifølge Domstolens faste praksis skal spørgsmålet om, hvorvidt foreløbige forholdsregler bør anses for uopsættelige, jfr. procesreglementets artikel 83, stk. 2, afgøres under hensyn til, om sådanne forholdsregler er nødvendige for at afværge, at den part, som begærer dem, påføres en alvorlig og uoprettelig skade.

17 I lyset af disse bestemmelser og den retspraksis, som de har givet anledning til, skal det fastslås, om begæringen har fornødent grundlag.

18 Til spørgsmålet, om der foreligger omstændigheder, som medfører, at de begærede forholdsregler er uopsættelige, bemærkes, at sagsøgeren med ansættelsesmyndighedens tilladelse allerede siden 1. april 1985 har arbejdet på halvtidsbasis, begrundet med behovet for pasning og opdragelse af sagsøgerens små børn. Selv om børnene nu er 9 og 12 år, er disse behov i realiteten de samme især på grund af udnævnelsen af sagsøgerens ægtefælle til chauffør, hvilket undertiden medfører hans fravær fra hjemmet i flere dage. Under disse omstændigheder kan det ikke udelukkes, at gennemførelsen af afgørelsen om, at sagsøgerens tilladelse til at gøre tjeneste på halvtidsbasis ikke forlænges, kan medføre en alvorlig og uoprettelig skade for sagsøgeren og børnene.

19 Hertil kommer, at ansættelsesmyndigheden ikke har påvist nye omstændigheder, som kræver, at sagsøgerens tjeneste på halvtidsbasis omgående ophører. Sagsøgeren var i øvrigt allerede indplaceret i kategori C's højeste lønklasse, da den første tilladelse blev givet, og på dette tidspunkt havde hendes overordnede allerede udtalt sig herimod.

20 Herefter må uopsættelighed antages at foreligge.

21 Til spørgsmålet, om der foreligger grunde, hvorefter de begærede forholdsregler umiddelbart forekommer berettiget, bemærkes, at de relevante vedtægtsbestemmelser vel hjemler ansættelsesmyndigheden et vidt skøn til at vurdere, om en tilladelse »klart er i institutionens interesse«, hvilket Domstolen kun kan underkende i tilfælde af åbenbare fejl eller magtfordrejning. Begrundelsen af afslaget i den anfægtede afgørelse findes imidlertid at være så kort og stereotyp, at den i sig selv kan begrunde sagsøgerens ønske om at lade den underkaste Domstolens judicielle kontrol.

22 Da de to betingelser er opfyldt, vil gennemførelsen af den anfægtede afgørelse være at udsætte, og sagsøgeren kendes berettiget til at gøre tjeneste på halvtidsbasis til den 31. december 1988 eller til det tidspunkt, hvor der afsiges dom i hovedsagen, såfremt dette sker på et tidligere tidspunkt.

Af disse grunde

bestemmer

FORMANDEN FOR ANDEN AFDELING

som foreløbig forholdsregel i henhold til procesreglementets artikel 9, stk. 4, og artikel 96:

1) **Gennemførelsen af den af Domstolens administration den 13. november 1987 trufne afgørelse, hvorved man nægtede at forlænge La Terza's tilladelse til at**

gøre tjeneste på halvtidsbasis til 31. december 1988, udsættes, og tilladelsen forlænges til denne dato, medmindre der afsiges dom i sagen på et tidligere tidspunkt.

2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Således bestemt i Luxembourg den 23. marts 1988.

J.-G. Giraud
Justitssekretær

O. Due
Formand for Anden Afdeling